

NOAH

Nu ska du få höra berättelsen om Noa som byggde arken.

Noa var en man som älskade Gud han hade en fru och 3 söner. Men människorna på Noas tid var onda, de lydde inte Gud och de gick sin egen väg. Så Gud ångrade att han hade skapat människorna och han var ledsen när han såg hur de levde. Men när Gud såg Noa så såg han att Noa hade ett hjärta som var rätt, han var den enda människan på jorden som levde rätt.

Det blev bara mörkare och mörkare på jorden och till slut bestämde sig Gud för att han skulle börja om från början. Så han sa till Noa att bygga en stor båt med många rum. Den skulle vara 150 meter lång, tjugofem meter bred och femton meter hög. Den skulle också ha takfönster runt hela skeppet.

Gud berättade för Noa att det skulle komma en stor översvämning över hela jorden och att bara de som var i båten skulle klara sig.

Gud sa; "Noa jag lovar dig att du ska vara trygg i båten tillsammans med din fru, dina söner och deras fruar, oroa dig inte.

Noa började bygga, han samlade virke och hans söner hjälpte till att snickra på den stora båten. Folket som såg Noa bygga skrattade åt honom och kallade honom galen. "Vad ska du med en stor båt till, det finns inte ens vatten här Noa, du är en galen gammal gubbe" "Tror du verkligen att Gud har talat till dig, du är bara förvirrad"

Det tog lång tid att bygga båten, det var tungt och både Noa och hans söner blev trötta. Men de fortsatte och fortsatte och fortsatte, Gud hade ju sagt att det skulle komma en stor översvämning så de visste att det var bråttom.

Noa hörde människorna skratta åt honom men det spelade ingen roll, han visste att Gud hade talat och att det skulle bli som han hade sagt. Men han blev ledsen att människorna inte trodde på Gud.

När båten var klar sa Gud till Noa att han skulle ta ett par av varje djur, en hane och en hona, med sig i båten han skulle också ta in ett par av varje fågel och kräldjur.

Kan du tänka dig hur många djur som skulle följa med Noa. Flodhästar, lejon, fiskmåsar, daggmaskar ja en av varje sort. Ingen fick glömmas bort!

Noa skulle också samla också ihop all den mat som behövdes i båten, det skulle räcka länge och både Noas familj och alla djuren behövde mat. Noa gjorde precis som Herren hade befallt.

Det började närma bli klart nu, djuren var i båten, mat och vatten var lastat. Slutligen kom den dag då Gud sa till Noa: Gå in i båten med hela din familj, för bland alla människor på jorden är det bara du och din familj som kommer leva. och Noas familj hade tagit in sin packning, alla var redo. Fortfarande syntes ingen översvämning till men Noa väntade tålmodigt och gjorde som Gud hade befallt honom.

En vecka senare stängde Gud igen den stora tunga dörren till arken och då började regnet komma från himlen. Det regnade och regnade och regnade i 40 dagar. Vattenmassorna täckte marken och lyfte båten högt ovanför jorden. Vattnet steg högre och högre, men båten kunde flyta tryggt.

Till slut täckte vattnet alla berg och de högsta topparna. Alla människor som hade skrattat åt Noa, hans familj och åt Guds ord drunknade. Djuren i arken och Noas familj var de enda som överlevde den stora översvämningen.

Vattnet täckte jorden i 150 dagar men Gud glömde inte Noa och alla djuren i båten utan han lät en vind blåsa över vattnet så att det började sjunka undan. Det slutade regna och vattnet drogs tillbaka, vattnet fortsatte alltså att sjunka undan, tills båten stannade på Ararats berg. Sakta men säkert började man kunna skymta andra bergstoppar och en dag öppnade Noa fönstret och släppte ut en duva för att se om den kunde hitta torr mark men duvan hittade ingen plats att vila på utan återvände till Noa. Då sträckte Noa ut sin hand och tog in duvan i båten igen.

Noa ut duvan än en gång och nu återvände fågeln mot kvällen med ett olivlöv i näbben. Då visste Noa att vattnet sjunkit undan. En vecka senare släppte han ut duvan igen, och den här gången kom den inte tillbaka.

En dag öppnade Noa dörren för att själv se efter och fann att vattnet var helt borta och då sa Gud till Noa: Nu kan ni alla gå ut och släpp alla djur!

Snart var båten alldeles tom. Noa, hans fru, hans söner och deras fruar gick ut tillsammans med alla djur.

Gud såg Noas hjärta, han hade varit lydig och gjort allt som Gud hade sagt. Sedan sa Gud till Noa och hans söner: "Jag lovar er och era barn och de djur som ni tog med er, att aldrig mer låta en översvämning förstöra jorden" Och Gud satte en regnbåge över himlen som en påminnelse om vad han lova

Vilken spännande berättelse! Vad kan vi lära oss av det här?

Vad är vår ark idag? Församlingen är som en stor båt! Gud har gett oss Församlingen som beskyddar våra liv. Din kyrka är viktig för att du ska kunna leva nära Jesus och vi behöver ha med oss alla i vår familj, precis som Noa.

Kom ihåg att varje gång du ser en regnbåge så är det en påminnelse från Gud om vad han håller vad han lovar.

Nu ska vi be och du kan be efter mig:

Tack Jesus för min kyrka
Jag ber att hela min familj ska vara där
och att du ska beskydda oss
Jag vill höra din röst
och lyda dig precis som Noa
Tack för att du älskar min familj
AMEN